

оў бо бѣ всажденъ въ тѣмнѣцъ іш-
аннъ, бысть же ста занїе ѿ оў-
ченікъ ішанновыхъ со іудеи ѿ чи-
шеніи. И прїидѣша ко ішанну, и
рекоша ємъ: рабві, иже бѣ съ то-
бю ѿ ѿнъ побѣ іордана, ємъ же
ты свидѣтелствовалъ єси, се, сей
кѣща, и вси градѣтъ къ немъ.
Швѣща ішаннъ, и рече: не можетъ
члвѣкъ прїиматиническое, аще не
бѣдетъ дано ємъ съ иѣсусомъ. Вѣ сами
мнѣ свидѣтелствуете, иако рѣхъ:
иѣсъ азъ христосъ, но иако посланъ
єсъ предъ иѣмъ. Имѣлъ не вѣсту
женіихъ єсть: а дрѣгъ жениховъ
столъ и послышаа єгѡ радостию ра-
дуетса за гласъ жениховъ: сїа оў-
буш радость моѧ исполнися. Оно-
мъ подобаетъ растѣ, мнѣ же ма-
литися. Градый свыше, надъ всѣми
єсть: сый ѿ земли, ѿ земли
єсть, и ѿ земли глаголетъ. гра-

дай